

Przypowieść o siewcy

Istnieją serca, które zamykają się na światło wiary. Ideały pokoju, pojednania, braterstwa są akceptowane i rozgłaszane, lecz nierzadko zaprzeczają im fakty. Niektórzy ludzie bezskutecznie usiłują stłumić głos Boga, uniemożliwiając jego rozprzestrzenianie się przy pomocy bezmyślnej siły lub też broni mniej hałaśliwej, ale chyba okrutniejszej, bo znieczulającej ducha: obojętności.

02-02-2004

„Gdy zebrał się wielki tłum i z miast przychodzili do Niego, rzekł w przypowieści: ‘Siewca wyszedł siać ziarno. A gdy siał, jedno padło na drogę i zostało podeptane, a ptaki powietrzne wydziobały je [...]. Takie jest znaczenie przypowieści: Ziarnem jest słowo Boże. Tymi zaś na drodze są ci, którzy słuchają słowa; potem przychodzi diabeł i zabiera słowo z ich serca, żeby nie uwierzyli i nie byli zbawieni” (Łk 8, 4–5, 11–12).

„Istnieją serca, które zamykają się na światło wiary. Ideały pokoju, pojednania, braterstwa są akceptowane i rozgłaszane, lecz nierzadko zaprzeczają im fakty. Niektórzy ludzie bezskutecznie usiłują stłumić głos Boga, uniemożliwiając jego rozprzestrzenianie się przy pomocy

bezmyślnej siły lub też broni mniej hałaśliwej, ale chyba okrutniejszej, bo znieczulającej ducha: obojętności”.

To Chrystus przechodzi, 150

„Inne padło na skałę i gdy wzeszło, uschło, bo nie miało wilgoci [...]. Na skałę pada u tych, którzy, gdy usłyszą, z radością przyjmują słowo, lecz nie mają korzenia: wierzą do czasu, a w chwili pokusy odstępują”. (Łk 8, 6 i 13)

„Jest wielu ludzi, którzy mówią, że są chrześcijanami — gdyż zostali ochrzczeni i przyjmują inne sakramenty — ale są nielojalni, zakłamanii, nieszczerzy, pyszałkowaci... Toteż rychło upadają, tak jak meteory na niebie, które błyszczą lśnią przez parę chwil i natychmiast spadają. Jeżeli traktujemy poważnie naszą odpowiedzialność jako dzieci Bożych, toiedzmy, że Bóg chce, abyśmy byli prawdziwie ludzcy. Żeby głowa

dotykała nieba, ale żeby stopy stąpały pewnie po ziemi. Być chrześcijaninem nie odbywa się kosztem zaprzestania bycia człowiekiem czy zaniedbania tych cnót, które charakteryzują ludzi nawet nie znających Chrystusa. Ceną każdego chrześcijanina jest przelana za niego zbawcza Krew Jezusa Chrystusa; a Chrystus chce — podkreślam — abyśmy byli bardzo ludzcy i bardzo Boży, z codziennym zaangażowaniem w naśladowanie Tego, który jest *perfectus Deo*, *perfectus homo* — w pełni Bogiem i w pełni człowiekiem”.

Przyjaciele Boga, 75

„Inne znowu padło między ciernie, a ciernie razem z nim wyrosły i zagłuszyły je [...]. To, co padło między ciernie, oznacza tych, którzy słuchają słowa, lecz potem odchodzą i przez troski, bogactwa i przyjemności życia

bywają zagłuszeni i nie wydają owocu”. (Łk 8 , 7 i 14)

„Nie wstydź się, gdy odkryjesz, że masz w sercu *fomes peccati* – skłonność do zła, która towarzyszyć ci będzie przez całe życie, gdyż nikt nie jest wolny od tego balastu. Nie wstydź się, gdyż Pan, który jest wszechpotężny i miłosierny, dał nam wszystkie właściwe środki, aby pokonać tę skłonność: sakramenty, pobożne życie, pracą uświęcającą. Stosuj je wytrwale, gotów do zaczynania stale od nowa, nie upadając na duchu”.

Kuźnia, 119

„*Inne w końcu padło na ziemię żyzną i gdy wzrosło, wydało plon stokrotny. Przy tych słowach wołał: ‘Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!’...W końcu ziarno w żyznej ziemi oznacza tych, którzy wysłuchawszy słowa sercem szlachetnym i dobrym,*

zatrzymują je i wydają owoc przez swą wytrwałość”.

„Jeśli popatrzymy wokół siebie, na ten świat, który miłujemy, ponieważ jest dziełem Boga, zauważymy, że przypowieść się sprawdza: słowo Jezusa jest płodne, wzbudza w wielu duszach pragnienie oddania się i wierności. Życie i zachowanie tych, którzy służą Bogu, zmieniły historię, a nawet wielu z tych, którzy nie znają Pana, kieruje się – nie wiedząc, być może, o tym – ideałami zrodzonymi z chrześcijaństwa”.

To Chrystus przechodzi, 150

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/przypowiesc-o-siewcy/>
(09-11-2025)